

AZ AGOSTYÁNI, BAJI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESZOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2018. 10. 28. - XXVIII. ÉVF. 5. SZ.

„Én vagyok a feltámadás és az élet”

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki belém vetett hittel él, nem hal meg örökké...” megnyugtatóan és vigasztalóan csengő szavak számunkra. Mint szikla vadul viharzó hullámok között, mint szikla a tomboló zűrzavarban, olyan ez az ígélet: „Én vagyok a feltámadás és az élet”. Erre van szükségünk az életben, éppen akkor, amikor elveszítjük a talajt a lábunk alól, éppen akkor, amikor gyász, félelem és üresség elnyeléssel fenyeget.

Jézus ígérete tarthat minket, amikor a halottakra és mulandó életünkre gondolunk. Bátorságot adhat nekünk, hogy az élet ajándékát, melyet az Atya bízott ránk, Isten egyszeri ajándékaként naponta újra elfogadjuk, és megfontoltan használjuk.

Az út az érzések sötét zűrzavarából, a gyász tompa ürességéből az éber életre hosszú út lehet, melyre újra és újra Isten hűségének reményével indulhatunk, és ahol a célnál Isten végső ígérete megmarad: „Én vagyok a feltámadás és az élet”.

Mindegyikünknek van halottja, valamiképpen már találkoztunk a halál titkával. Most próbáljunk behelyezkedni Jézus apostolainak helyébe, akik a kereszttől tövében találkoztak a halál feketeségével. Ez adjon nekünk vigasztalást a gyászban, és reményt a fájdalomban.

Elképzelem: Hosszú és nehéz volt ez az út a tanítványoknak is. Mindent feladtak Jézusért. Elhagyták hivatásukat, családjukat, és csak érte éltek. Mindent megosztottak vele: kenyerüket, halukat, gondolataikat. És most hirtelen nem volt. Felfoghatatlan, gyors, kegyetlen, érthetetlen halál ragadta el tőlük. Végtelenül elhagyottnak és magányosnak, elárultnak és kiszolgáltatottnak, sebezhetőnek és nagyon sebzettnek érezték magukat.

Mint ahogy ez már bizonyára a mi életünkben is megtörtént. Akit szerettünk, aki velünk volt, egy pillanat alatt eltűnt családkunkból, átlépve a halál küszöbét.

Hogyan hagyhatta el őket csak úgy, amikor olyan fontos volt nekik? Isten hogyan engedhette meg ezt? Az Isten, akit Atyjának nevezett? – Düh és harag volt bennük. Néha a halott ellen irányult, aki olyan nyomorultul egyedül hagyta őket, néha a mennyi Atya ellen, aki olyan nyomorultul hagyta elpusztulni, aztán maguk ellen, akik nem mindig voltak méltók hozzá. Amivel adósak maradtak neki, az most nyomasztotta őket. És most már nem tudta őket szeretetteljes hangján megvigasztalni. Keresték őt, és a közelségét. Szeretettük és ragaszkodásuk

hozzá még erősebb lett. Talán mi is magunkra ismerünk egy-egy halál kapcsán?

Szeretet és gyűlölet, keserű könnyek és könnytelen üresség: néha egymás után, néha egyszerre: Igen, egyszerre annyi minden összezavarodott az életükben. Kövessék a halálba? Néha ilyen gondolatok futottak át rajtuk. Néha fel akarták adni. Aztán erővel összeszedték magukat, hogy az élet és annak kiáltó igényei felé forduljanak.

A tanítványok találtak egy képet a helyzetükre. Egy képet, amelyet nézve az apostolok úgy érzik magukat, mint szolgák egy nagy, elhagyott, gazdátlan házban. Egy ház, mely hirtelen vigasztalan és üres lett. Egy ház, mely visszhangzik az emlékektől, és amelyben magány, gyász és értelmetlenség lakik, mely megfojt minden életet. A házat Gazdájá

elhagyta - de Ő nem halott, nem, a tanítványok biztosak benne: Ő él! A gazda hosszú utazásra indult, így beszélnek a tanítványok ebben a képben. A szeretetet, a közelséget és a megértést, melyet olyan gazdagon kaptak tőle - tovább kell adniuk. Barátságának és figyelmességének be kell töltenie a házat. És a tanítványok egymásért vannak Jézus szellemében. Szavai és tettei tartást és útmutatást adnak nekik. Elfogadják egymást, és embertársaikat. Szolgálnak egymásnak. És egyszerre nem üresség és vigasztalanság sugárzik a falakról, hanem béke és reménység tör fel sok-sok hangon örömteli énekekben.

A gazda nincs itt - de lelke betölti a házat.

A gazda nincs itt - de szeretetteljes hangja ott szárnyal az övi hangjában.

A gazda nincs itt - de szeretete érezhető a tanítványok szeretetében.

Még valamit elmond a kép: egy lenyűgöző fordulatot. A tanítványok már nem visszafelé néznek - nem, tekintetük elfordult: örömteli várakozással néznek előre: arra néznek, aki visszajön a házába. És aztán, így mondja később a Jelenések könyvében

János, *aztán nem lesz halál és szenvedés, sem jajkiáltás, sem fájdalom.* Akkor elmúlik a régi. Akkor csak egy marad: **Isten állhatatossága és hűsége, Isten szeretete és gondoskodása irántunk**, azaz: mindaz, amit szóban és tettben Fia által megígért nekünk: és minden élet végén és a világ végén is így lesz, amikor ég és föld elmúlnak, mert ő a „feltámadás és az élet!”

Ez legyen világosságunk és reménységünk, mikor elmegyünk a sírokhoz, a hét-köznapokba, az életbe. Ez segítsen minket, hogy az életet éberebben és megfontoltabban tudjuk élni. És Isten fénye valamint békessége, -mely minden emberre kiad-, ragyogjon elhunyt szereteteink számára, nekünk adjon megnyugvást és vigasztalást, mindenkinek pedig örök életet.

Balázs atya

KECSKESIRATÓ

/Berda-ének/

szomorú véget értél Elek barátunk
az ördög évszakában, lélekszibasztó
hideg télben telt be a sorsod
most gyönyörű majálist ünnepelve
derék gazdáid munkáját dicsérve
nem láthatjuk koronás, büszke fejed
mely láttán megtorpant a hivatlan vendég
nem tudván, hogy békés bölcslet rejt
e méltóságos külső, Ámen.

OKTÓBER

hulló levelek
mindennap egy vonalnyit
kopik a varázs

Botos Ferenc

Porciunkula 2018

Augusztus első vasárnapján, 5-én este 18 órakor ünnepeltük meg a hagyományos Porciunkula búcsút. A szentmisét Holpár Balázs újmisé atya, közösségünk új káplánja mutatta be, aki újmisé áldásban részesítette a jelenlévőket.

Szombati imaóra

Cenakulum az a terem, ahol az apostolok Jézus mennybemenetele után összegyűltek imádkozni és ahol velük volt Mária is. Most a cenakulum imaórát jelent számunkra, amire összegyűltünk szinte csak apostolnyi létszámban a templom szentélyében a porciunkula ünnep előtti estén, a szentmise előtt. Szentégitétel után könyörgés, rózsafüzér, imádság a pápáért és a pápa szándékára, majd a fatimai önfelajánló imával és szentségi áldással zárult az imaóra. Csatlakozva a Máriás papi mozgalomhoz, ezt az imaórát minden Mária ünnep előtti napon megtartjuk. Várjuk Máriát tisztelő, szerető és hozzá szívesen imádkozó kedves híveket a következő alkalmakra is.

Füles János

Október a Szűzanya hónapja

Októberben ismét az esti szentmisékre vendég atyákat és diakónusokat hívtunk, akik – az idén is kihelyezett Segítő Szűz Mária kegyképe előtt – megosztották gondolataikat Máriáról, Mária és Jézus, Mária és az Egyház kapcsolatáról. A szentmisék homíliáit az atyák beleegyezésével honlapunkon közzétettük. Imádkozzunk továbbra is Szűzanyánkhoz: Üdvözlégy, szent Úrnő, legszentebb Királynő, Isten Anyja, Mária! Te örökké Szűz, téged a mennyi Atya választott ki, megáldott szeretett Szent Fiad által a Vigasztaló Lélekkel, aki a kegyelem

teljessége és a tökéletes jóság. Üdvözlégy, Isten palotája, Üdvözlégy, Isten lakóhelye, Üdvözlégy, Isten sátora, Üdvözlégy, Isten öltözké, Üdvözlégy, te az Úr szolgálóleánya! Üdvözlégy, Istennek Anyja! *Assisi Szent Ferenc*

Vegyük föl az Igazi Szemüveget!

Uram Jézus Krisztus! Légy Te az én szemüvegem. Általad lássam a világot, Te fókuszáld szemeimet! Mert bizony elromlott a látásunk, homályos a tekintetünk. Nem tudjuk bemérni a távolságokat, nem látjuk jól a magasságot és a mélységet. De veled Uram, Rajtad keresztül minden más. Élesedik a látásunk, körvonalakból konkrét alakok rajzolódnak ki, ha Rajtad keresztül látunk Uram. Vedd el szemünkről a hálógot, ami akadályoz a Jóság, a Szépség, a Gyönyörűség meglátásában, ami mind Te vagy Uram. Ha Te vagy szemünk előtt, ha Rajtad

át tekintünk a világra, eltűnik szemünk elől, ami csúnya, sötét, ami megbotránkoztat, ami elhomályosít, ami haragra, ellenségeskedésre indít. Rajtad keresztül Uram minden kitisztul, megélnékné a színek, láthatóvá válik, ami azelőtt homályos volt. Így azt látjuk, ami békét, gyógyulást, jóságot és harmóniát hoz, hiszen mindez Te vagy Uram. Légy Te a mi Szemüvegünk Uram! Mi pedig nyúlunk Érte, vegyük föl a mi Igazi Szemüvegünket, mert látásunk homályosságát csak Jézus Krisztus változtathatja ragyogóvá. *-csj-*

Ferences ifjúsági „alapozó kurzus” indul

„Add, hogy megismerjelek téged Uram, úgy, hogy mindent szent és igaz akarod szerint végezzek.”

Ferences ifjúsági „alapozó kurzus” indul
Szeretettel várjuk és hívjuk egy 2018 ősztől formálódó új közösségbe azokat a 13-23 év közötti katolikus fiatalokat, akik szívesen megismerkednének a ferences lelkiséggel és a világi ferences életformával, vagy már a szívükben érzik azt. Ha a hivatásodat keresed és más fiatalokkal együtt kedved van egy új

közösséget létrehozni, ott hetente találkozni, a Szentírás és Szent Ferenc írásait olvasva az evangéliumi életet megismerni és a gyakorlatba átültetni, akkor ez a közösség Neked szól! A találkozó alkalmait a ferences világi rend tatai közössége és a kapucinus rend közösen szervezi és jelenlétével kíséri, helyszíne a Szent Imre plébánia. Jelentkezni Albert atyánál, Pauerné Csaba Juditnál vagy a Szent Imre templom sekrestyéjében lehet. Pax et bonum!

„Mikor beesteledett, tanítványai lementek a tóra.” Jn 6.16

Ministráns csapatunk Szent István másnapjának délelőttjén indult el Bajról, és ha nem is este, de már délután volt, mire leértünk a Balaton-partra és csobbanhattunk egyet. A furdést követően a nagyok készültek játékokkal: az egyik faház „szabaduló szobává” változott, később pedig kincskeresés várt a kicsikre és nagyokra. Előkerültek a petanque készletek, a gyerekek pedig könnyedén verték el a frissen megismert játékban még a felnőtteket is. A tábor nemzetközi rangját biztosította, hogy második nap Balázs atya kíséretében megérkezett „öt cse” is a táborba. A középső napon

a gyerekek pillanatok alatt összebarátkoztak új káplánunkkal és készségesen kötötték le szabad energiáit strandolás közben. Este rendszerető ministránsaink birtokba vették a síófoki Fordított Házat, és ha egy kicsit tovább maradunk, talán a talpára is állítják. Egy kis késői fagyizás biztosította ezután, hogy aznap se feküdjünk le korán. Utolsó nap reggelén az étkezés előtti imát sikerült a We will rock you ritmusára elimádkozni. Délelőtt pedig a strandon gyűjtöttünk erőt a pakoláshoz és takarításhoz. Köszönet illet mindenkit – kicsit és nagyot -,

aki hozzájárult a táborozáshoz, akár anyagiakal, akár személyes részvétellel. A címben idézett igehely úgy végződik, hogy a tanítványok fel akarták venni Jézust a bárkába, de a bárka abban a pillanatban partot ért, ráadásul éppen ott, ahová tartottak (Jn 6.21). Sokakat, akik valamilyen módon benne voltak ebben a táborozásban – akár segítőként, akár „küldő” szülőként – az a cél vezetett, hogy legyen egy közös „bárkánk”, ahová Jézust felvehetjük, így mindenkit megilletet a közös partotérés öröme.

Szmodis István

Tatára látogatott a „Meg nem született gyermekek” szobra

Ebben a hónapban Tatára látogatott a „Meg nem született gyermekek” szobra, miután a Házasság Hétvége egyik programjának résztvevői Makón láthatták azt. De miért fontos egy ilyen szobor? Miért jó, ha sokan látják? Hogyan lesz a kő és üveg a lelket terheitől megszabadító alkotás?

A szlovák művész, Martin Hudacek „Meg nem született gyermekek” szobra különleges történetet tudhat magának. Ez a külön nekünk, magyaroknak készült szobor egy perből született.

Nagy visszhangot keltett annak idején az az abortuszpárti demonstráció, amely során egy püspöki ruhába öltözött férfi egy ABORTUSZTABLETTA feliratú zacskóból osztotta ki a résztvevőknek az Oltáriszentséget jelképező „abortusztablettákat”, ami valamilyen szőlőcukor lehetett valójában. Mind egyik tablettánál elismételte, hogy „Krisztus teste”. A jelenetet kamerákkal felvették és az erről készült film az interneten keresztül bejárta az országot. Hatalmas felháborodást okozott azon katolikusok körében, akikhez eljutottak a képsorok.

Férjem összefogva Lábady Tamás korábbi alkotmánybíróval, valamint egyesületünk, az Együtt az Életért egyik fiatal tagjával pert indított, mivel megsért minket az életet adó Krisztus halált hozó abortusztablettával való azonosítása. A pert a CitizenGO petíciós oldalon keresztül több mint 12 000-en támogatták. Annyit kértünk, hogy kérjenek bocsánatot a keresztényektől.

Miután az abortusztablettával történő vallásgyalázás ügyét másodfokon jogerősen megnyertük, úgy döntöttünk, hogy a 600 000 Ft sérelemdíjat egy szobor felállítására költjük. A „Meg nem született gyermekek” szobrát a művésztől megrendeltük további támogatás segítségével, majd egy év alatt el is készült.

Hogyan is néz ki ez a szobor? Azoknak, akik még nem ismerik, érdemes egy kicsit szavakkal leírni, hogy miről szól. Egy márványból és üvegből készült alkotásról beszélünk. Két alak látható rajta, a márványból készült, térdelő, arcát a tenyerébe fordító szomorú anya és a vele szemben álló, üvegből készült, kezét az anya feje felé helyező hét éve körüli kislány. A kislány amellest, hogy megbocsátón az anya felé nyújtja a kezét, még lép is felé egyet. Nem kérdez, nem von felelősségre, megérti az anya fájdalmát. Ez a lényege ennek a szobornak: azok a nők, akik ráeszmélnék az abortuszok súlyára, nem beszélhetnek róla. A társadalomban nem elfogadott az a fájdalom, ami az abortusszal jár.

Pedig még a feministák is vallják, hogy az abortusz lélekölő dolog. A minap egy feminista írósnővel vitáztam a 72 Tanítvány Mozgalom szervezésében a Háló Központban.

Ő használta ezt a kifejezést: „lélekölő dolog”, és „mindenkinek fáj”. „A legjobb lenne megelőzni”. Ebben azt hiszem mindannyian egyetértünk. Más kérdés, hogy fel sem merül sokakban, hogy egy emberletről van szó. Nemrégiben útjára indult tehát hazánkban is a „Meg nem született gyermekek” szobra, hogy begyógyítsa az abortusz okozta sebet, helyreállítsa az anya-gyermek kapcsolatokat, ahol ezek sérültek. Nem tudjuk, hogy mire milyen hatással van az alkotás, de a visszajelzésekből tapasztaljuk, hogy sok nőnek és férfinak, anyának és apának segített már a történetük feldolgozásában.

Frivaldszky Edit

„Mindezt az evangéliumért teszem!” – Balázs atya újmiséje Bajon

Június 16-án a győri Nagyboldogasszony-székesegyházban Veres András megyéspüspök ünnepi szentmise keretében áldozópap-pá szentelte Holpár István Balázst. András püspök, Balázs atya első állomáshelyéül a Tattai Szent Imre Plébánia közösségét jelölte ki, ahol augusztus 1-jétől segédlelkészként végzi szolgálatát. A Baji Assisi Szent Ferenc templomban első szentmiséjét augusztus 12-én, vasárnap mutatta be. Megtelt a jelenlévő hívek szíve örömmel és szeretettel Balázs atya településünkön bemutatott első szentmiséjét ünnepelve. A szentmise elején Albert atya néhány mondatban bemutatatta a baji híveknek az atyát. Az egyházközség képviselőjében Kuzma György köszöntötte, első baji szentmiséje alkalmából. Balázs atya homíliájában a mindig jelenlévő Isteni segítség köré fonta gondolatait. Felhívta a figyelmet, hogy ne keseredjünk el, és mindig a jóindulat vezéreljen bennünket! Mindig lássuk meg a másokban a jót, mert

mindannyiunkban ott van a jó! Alkalmazzuk mindig Jézus mentalitását: Nyissunk mindig türelemmel az emberek felé! „Gyermekek, megpróbáljuk ezt megoldani.” Ne csüggedjünk el, ne adjuk fel! A küldetésünkben, a tanúságtételünkben ezt kell képviselnünk! Türelemmel várjuk ki, hogy a tanúságtételünk elérje a célját. Sokszor „zúgolódunk” Istennel. Kérdéseket teszünk fel: Miért hagyod, hogy szenvedjek? Miért adtad nekem ezt a keresztet? Miért nem a másik szenved, aki megérdemelné? Amikor az életünkben dúsálunk az Isteni szeretetben, az Isten jó-ságában, olyankor ezeket a kérdéseket mért nem tesszük fel? Amikor megtapasztaljuk az Isten közelségét, vajon hálát tudunk-e érte adni? Egyik legfontosabb dolog a kereszténységünkben, hogy legyünk hálásak a kapott javakért, a kapott kincsekért, a csodákért, amelyek közöttünk is megvannak. Döbbenjünk rá újra, és újra, hogy Isten itt van közöttünk. Egészen közel van hozzánk!

Nyújtja felénk, akár a szenvedésben, akár az örömünk közepette is a kezét. Nekünk nem kell mást tenni, csak jól megszoritani, és magunkhoz ölelni, és ne engedjük el, mert így tud az Isten szeretete, az Isten kegyelme a mi életünkben is élő, és gyümölcsöző lenni. Az áldozás alatt az „Uram, jó nekünk itt lennünk...” ének csendült fel, melyhez szívből szívesen csatlakoztak a hívek is. Így közösen, e szép énekkel köszöntötték közösségünkben a jelenlévők Balázs atyát. Balázs atya, a szentmise végén újmiséis áldásban részesítette a megjelenteket.

Kívánjuk Balázs atyának, hogy a jó Isten mindig segítse őt kegyelmeivel! Adjon neki lelkesedést, és lankadatlan erőt szolgálata teljesítéséhez! Találja meg elhivatottságának minden napján a gyönyört, amiért az Urat szolgálhatja. Ha pedig nehézségekbe ütközik, akkor is maradjon vele, adjon számára türelmet, reménységet, erőt, és kitartást!

Pentz Imre

Idegen szemmel, avagy valaminek a kezdete...

„Senki nem lehet próféta a saját hazájában” tartja a közmondás. Mit is jelent ez a bibliai eredetű állítás? Az Újszövetséggel kapcsolatban szokták emlegetni, mivel Názáret lakói látták Jézust gyermekkorában, látták felnőni, ismerték családját. Ezek után kevésbé hittek el, hogy Jézus lenne Isten gyermeke. Egy kis közösségben nevelkedő, szocializálódó személyről sok minden jót és rosszat tudhatnak, és kételkedve nézik, ha valami korszakalkotót kíván létrehozni. Persze igaz is lehet, meg nem is.

Ez a mondásban rejlő állítás látszik megdőlni Vérttestolnán, mivel 2018-ban nyár elején megalkult az „Ifjúsági Énekkar”. A fotójukra nézve már van, aki személyi igazolványt is cserélt, de ez a csapat lélekben „ifjú” és az is marad. Megjegyzésként annyit tájékoztatásul írunk, hogy aki e sorokat más területen vagy városban olvassa, el tudja helyezni a települést a térképen. Vérttestolna a Gerecse hegységben helyezkedik el, annak ellenére, hogy a Vértesszó a nevében szerepel, és egy helyi lokálpatrióta nem biztos, hogy tudja olyan nagymértékben értékelni azt, amit Isten megadott, azt a négy elemet, a tüzet, vizet, földet és levegőt. Itt még sohasem volt szmogriadó, a vízhiányt is le lehetett küzdeni, nem úgy, mint a bérház 10. emeletén. Egy nagyvárosi idegen mindezt másképp látja, értékesebbnek. Ahhoz, hogy becsüljék létüni biztonságát, a rosszabbra is bele kell kóstolni. Becsüld a természetet, amit a Teremtő adott!

E kis bevezető után, a történetet kezdjük az elejétől.

A festői szépségű, évszázados történelmi település ölelésében, lelkes kis női csapat úgy döntött (fiúk nincsenek), hogy létrehoz egy amatőr énekcsoportot. Nem kellett toborozni az isteni áldással ellátott kitűnő hangú adottságokkal rendelkező hívőből a mag kialakult, és velük együtt hatott a kohéziós erő.

A kórus létrehozatala már régen parázslott, de a tűz akkor robban lángra mikor Albert atya javaslatára, elhangzott a „varázsszó” egy hónapban egy vasárnap lehetne egy gitáros mise. Több se kellett a csapatnak, sorsszerűen megjelent egy nyugdíjas férfi volt tánczenész gitáros (Ő az idegen) és vele a 15 éves leány tanítványa. A zene összehoz, tartja a mondás és már mindenki a „szeren” volt.

A kis lelkes „énekes madárkák” a célt is kitűzték, augusztus 19 –én mutatkozik be Vérttestolna lelket melegítő kis római katolikus templomában Holpár Balázs atya, közösségünk új káplánja, melyen gitáros misével fogadják, köszöntik, ezzel megtisztelve a közösséget. A terveket tettek követték, heti fix időpontokban kitűzött próbákkal készültek.

A gitáros misék már nem idegenek! A katolikus egyház már elfogadottan tart ilyen szertartásokat. Gitáros táborok jöttek létre, és a kicsit más hangzású - az orgonától eltérő - dalokkal közelebb kerülnek a hívőkhöz, fiatalokhoz. Hiszen a cél ez is a megújuló egyházban, hogy a generációváltásban a fiatalok is ismerje meg Isten szeretetét, Jézuson keresztül.

Eljött a várva várt időpont. A nyári forróságban együtt voltak Istennel, Jézussal, a Szentekkel, Szentlélekkel Isten házában, és Albert esperes úr bemutatta Balázs atyát. Csodálatos, lélekemelő, fennkölt mise után az egyházközség egy kis fogadást szervezett a templomkertben. A kórus kitett magáért, méltó keresztény énekek hangzottak el, a közösség elégedettségére. Eldőlt, a „puddingevés” után elvárt folytatni illik.

Új célkitűzés, Albert atya 25 éves szolgálat utáni ezüstmiséje szeptember 30. Az előző színvonalat hozva más egyházi énekek csendültek fel a kincset érő torkokból, a kiváló akusztikával, és adottságokkal rendelkező templomban. Jól leplezték izgalmaikat, hiszen a nyilvános szereplést szokni kell. Minden jól sikerült a hívekkel megtelt egyház-

ban, a lelki feltöltődés áldással fejeződött be. A kórus tagjai nem azt gyűjtötték a próbák alatt, amit a rozsdá meg a moly megesz, hanem az énektudást, ezzel közvetítve Isten szeretetét.

Gratulálunk, hiszen az éneklő társaság nem a konzervatóriumban tanult ének szakon, hanem az isteni kincset, pontosságot, belső „órát”, harmóniát a torkukba a Mindenhatótól kapták talentumként.

Talán megdőlni látszik az az állítás, „Senki nem lehet próféta a saját hazájában”, de ha próféta nem is, közvetítő még lehet.

Szász Ottó

(Az „Ifjúsági Énekkar” vezetője)

„Uram, tégy engem békéd eszközévé!”

Baji Assisi Szent Ferenc templom búcsúja!

Kovács Csaba Albert tatai esperes plébános atya celebrálta október 7-én a baji Assisi Szent Ferenc plébánia templom búcsúszentmiséjét. A hagyományok szerint Szent Ferenc ünnepét követő vasárnap megtartott templombúcsúra sok távolba szakadt, baji gyökerekkel rendelkező hívő és érkezett.

Albert atya homíliájában felhívta a figyelmet, hogy használjuk ki ezeket a szép ünnepi alkalmakat, hogy a családunk összegyűljön, így erősítve a családi kapcsolatokat. Emlékeztetett, hogy rá kell éreznünk, hogy Szent Ferenc a mi szentünk. Ezért nagyon fontos, megérteni, hogy mit jelent Szent Ferenc. Mit tanít. Miben nagy. A Jóisten rábízott bennünket. Ő a Mi szentünk, a bajiak védőszentje. Mit tanít nekünk Szent Ferenc? Ő alapította a Ferences rendet. Minden rendalapító Jézus Krisztusra tekint, Őt akarja követni. De mindannyian mást és mást látnak meg Jézus Krisztusban, mert Ő végtelen és hatalmas. Mindenkit megtud ihletni. Mindenki meglát benne valamit: igen ez szeretnék lenni, igen ez nekem szól.

A bencések Jézus tanításainak szellemében élik életüket, míg az Irgalmas-rendiek a gyógyító Krisztus szellemiségét kívánják megélni. De ott van a Piarista rend, mely a tanító Krisztus nyomdokaiba helyezi magukat De mit látott meg Szent Ferenc mint rendalapí-

tó? Szent Ferenc nézte-nézte Krisztust, hogy merre megy a nagyvilágban, merre megy a Szentföldön. És azt mondta: én a nyomába lépek. Ahová Jézus helyezi a lábnyomát, odahelyezte Szent Ferenc is. Egészen be akart költözni Jézus Krisztusba. Mindig megkérdezte, hogy itt és most mit tenne Jézus. És amit Jézus akart tenni, azt tette Szent Ferenc. Jézus szegény, hát ő is szegény akart lenni. Jézus elment mindenkihez és hirdette az evangéliumot, Ő is ezt tette.

„Kedves Testvérek! Az első, amit a lelketekre szeretnék kötni: Kövessétek ti is Szent Ferencet, ahogyan ő követte az Urat. Egészen kövessétek ti is Jézus Krisztust! Legyen Szent Ferenc valóban a mi példaképünk!

Nézzünk mi is Krisztusra!”

A szentmisét követően került sor a fogadalmi körmenetre. A körmenetben a tatai Kapucinus templomban őrzött Szent Ferenc ereklyét hordozta Albert atya a baldachin alatt. A Szent Ferenc ereklyét a tanácsadó testületi tagok, kezükben fáklyával kísérték a körmenet során. A körmenet záróénekeként felhangzott Te Deummal adtak hálát a hívek Urunknak, Istenünknek, hogy településünket idén is megkímélte a sorscsapásoktól.

Pentz Imre

Főtisztelendő Paptestvérek! Főtisztelendő Albert atya!

Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm önöket a tóvárosi hívek, a képviselő testület nevében ezüstmiséd alkalmból.

Életünkben vannak olyan események, évfordulók, amelyek különösen is hálaadásra és számadásra indítanak minket. Minden pap életében ilyen alkalom pappá szentelésének évfordulója. Egyházközségünk plébánosa, Albert atya, ebben az évben ünnepli ezüstmiséjét, pappá szentelésének 25.

évfordulóját. Az ezüstmise jó alkalom, hogy megköszönjük az elmúlt 25 esztendő, hálát adjunk a Jóistennek a gondviselésért, elgondolkodjunk a papi hivatás lényegéről és imádkozunk, hogy minél többen válasszák ezt a hivatást. Hála, hűség, hivatás. Elsősorban hálaadás Istennek, hogy kiválasztotta, megbízta, kegyelmet adott küldetésének teljesítésére. Ahogy a házasságban élők is ünnepelni szokták a házasság jeles évfordulóit, úgy ezt

teszik Jézus elkötelezettjei is. A jó házasságban jelen van a szeretet, a béke és az összetartozás. Ez jellemzi a papok életét és munkáját is.

Főtisztelendő Atya!

Kérjük a Jóisten áldását, hogy adjon neked erőt, egészséget, hosszú életet. Fogadd szeretettel az ajándékokat a képviselőtestület régi és új tagjai, a Karitás, az énekkar és az adakozó hívek nevében.

Harmath József

Albert atya ezüstmiséje Bajon „...legyen nekem a te igéd szerint.”

Albert atya harmadik éve lelkipásztor a Baji híveknek. De papként az úr szolgálatát immáron 25 esztendeje látja el. 25 év egy emberöltő, melyet Albert atya az Isteni szeretet szolgálatában töltött, soha el nem feledve, hogy a papi hivatás életforma, mely csak az elhivatott, teljes odaadással, életfelajánlással látathatja el.

Az ezüstmiséjét a baji Assisi Szent Ferenc templomban szeptember 23-án mutatta be. A szentmisén a ministránsok hada kísérete az oltárhoz a pappá szentelésének évfordulóját ünneplő atyát. Minden ministráns fontosnak érezte, hogy e szép ünnepi szentmisén együtt adjon hálát az úrnak a jubiláló lelkipásztorával. A szentmise elején a fiatalok egy verssel köszöntötték az atyát. Ezt követően Dr. Hartmann Csaba köszöntötte az egyházközség hívei nevében. Az ajándékok átadását az énekkar felcsendülő üdvözlése kísérte. A Schola éneke jól összefoglalja hívek kívánságait az atyának:

„A jóságos Isten Áldjon tovább is Téged,
Hogy vidáman, békén Tölthessed életedet;
Tartson meg mindvégig Téged kegyelmében,
Legyen szabadítód Minden szükségedben!”

Az ezüstmisé Albert atya boldog mosollyal fogadta a köszöntéseket, és ezt követően megköszönte mind azt a szepet és jót, melyet a helyi közösségtől kapott az elmúlt években. Prédikációjában

Jézus példáját idézte, mely szerint, aki első akar lenni, legyen mindenki között az utolsó, és mindenkinek a szolgálja. Vagyis az uralkodás helyett a szolgáló szeretetet állítja a szemünk elé. Ráirányította a figyelmünket, hogy az Úr Jézus legyen a példaképünk. Tartsunk vele mindig a kapcsolatot. és ha megkérdezzük tőle: Mit akarsz uram? Mit kell tennem? Hogyan kell tennem? Akkor Ő elmondja és megértjük. Ha azt megpróbáljuk megvalósítani, akkor tapasztalni fogjuk, hogy ettől jobb lesz minden emberi kapcsolatunk. Ez a titka az emberi életnek! Kérjük az Urat, hogy mindig szemünk előtt legyen az Ő példaadása, és adjon ehhez erőt nekünk a Szentlélek, hogy ezt valóban meg is tudjuk valósítani.

A szentmise végén Kovács Csaba Albert esperes atya köszönetet mondott a ministránsoknak, a kórusnak, a híveknek és mindazoknak, akik vele ünnepeltek e szép napon. Ezt követően ezüstmisé áldását adta az egybegyűltekre.

A templomi ünnepség után a közösségi házban terített asztal, agapé várta a híveket. A finom harapnivalók mellett kötetlen beszélgetések között folyt tovább az ünneplés, hiszen ez egy család ünnepe is, az Egyház családjának, a papok családjának az ünnepe.

Egy pap számára alapvető „mérőföldkő” az ezüstmise, ami negyedszázados szolgálatot jelent. Ahogy a házasságban élők ünneplik a házasságuk jeles fordulóit, úgy ezt teszik az egyház papjai is. Az ezüstmise, hálaadás Istennek az elmúlt 25 szolgálatban eltöltött év kegyelméért, és egyben közös ünnep is a hívekkel.

Az ezüstmise jó alkalom arra, hogy megköszönjük az elmúlt huszonöt esztendő, hálát adjunk a Jó Istennek a gondviseléséért és elgondolkodjunk a papi hivatás lényegéről. Imádkozunk, hogy mind többen válasszák ezt a hivatást, kérjük az Urat, hogy adjon nekünk jó papokat, ne olyanokat, amilyeneket megérdemlünk. Ne csak több pap legyen, hanem szentebb papok legyenek, akik példájukkal mutathatják az Istenhez vezető utat.

Kedves Albert atya!

Megköszönjük, hogy immár 25 éve élsz közöttünk papként.

Köszönjük, hogy Istennek, és az embereknek áldozod életed. Köszönjük, hogy közösségünket véded, és építed.

Isten áldja meg kezéd, és egész papi létedet, hogy még sokáig oszthasd áldásod, és szenteld meg életed Isten szolgálatában!

Pentz Imre

Az öröm és remény hírnökei¹ A FERENCES LELKISÉG

Nehéz dologra vállalkozik, aki egy közösség, vagy egyházi mozgalom lelkeségét másokkal meg szeretné ismertetni. A lelkeség olyan, mint a légkör a családban, igazából megfoghatatlan, mégis az első pillanattól kezdve érzékelhető, mindent átjáró valóság. A lelkeség meghatározhatatlansága abban rejlik, hogy nem annyira a dolgokban vagy az eseményekben, hanem a viszonyokban: az Istenhez, egymáshoz és a világhoz való viszonyban fejeződik ki. Márpedig életünknek ezek a legrejtettebb, legtörékenyebb, szemmel legkevésbé látható, mégis legmeghatározóbb valóságai. Így amikor a ferences lelkeséget szeretnénk meghatározni, mindenekelőtt vissza kell nyúlnunk a forrásokhoz: milyen volt az alapító, Assisi Szent Ferenc istenkapcsolata, hogyan viszonyult ő az emberekhez és a világhoz. A ferences lelkeségben élők az évszázadok folyamán újra és újra feladatuknak érezték, hogy megfogalmazzák, mit jelent „ferencesként” élni.

Szent Ferenc életének központi élménye az Úrral való találkozás, a vele való kapcsolat. Istent mint *Főnséget és Dicsőséget* imádja, ugyanakkor vallja róla, hogy Ő szelíd és irgalmas, aki megrendítő módon, egészen közel jön az emberhez. Számára Isten teremtmény és gondoskodó Atya, a legfőbb jó és minden jónak forrása, aki Fiában és Lelkének működésében nyilatkoztatja ki magát. Nagy tisztelettel van az üdvtörténet nagy eseményei, különösen a megtestesülés és a kereszthalál iránt, mely számára egyértelműen bizonyítja Isten alázatát és emberhez való odafordulását. Határtalan szeretete az Úr iránt a Szentírás, az Eucharisztia, a Szent Liturgia és az Egyház iránti tiszteletben is megmutatkozik.²

Assisi Szent Ferenc istenélménye és abból forrásozó evangéliumi élete már kortársai közül is számtalan embert a követésére buzdított. Hatása az Egyházban, és a világban azóta is érezhető. Az ő lelkeségét követő közösségek összességét nevezzük ferences családnak.

A Ferenc körül kialakuló első csoportot olyan férfiak alkották, akik mindenüket elhagyva, testvéri közösségben éltek és élnek szerzetesi életet. Ők alkotják a ferences család első rendjét. Az évszázadok folyamán ebben az ágban három nagyobb szerzetesrend alakult ki: a ferenceseké (Kisebb Testvérek Rendje - OFM), a minoritáké (OFMConv), valamint a kapucinusoké (OFMCap).

Szent Ferenc lelkesége azonban nem csak a férfiakat fogta meg: Szent Klára, egy Assisibéli előkelő család tagja volt az első nő,

aki Krisztust a ferences életmód szerint, radikális szegénységben kívánta követni. A ferences második rend Szent Klára körül alakult ki. A rendnek ebbe az ágába tartoznak a különböző klarissza (Szegény Úrnők vagy Szent Klára Rendje - OSC) közösségek. Ferenc testvéreinek életmódja, derűs, vallásosságában is vidám, szabad lelkiülete a világban élőket is megragadta. Szent Ferenc számukra alapította meg a ferences harmadik rendet. Eleinte azok tartoztak a ferences család harmadik ágába, akik a világban megmaradva, sőt, akár családban élve követték az alapító lelkeségét. Ők alkotják ma a Szekuláris Harmadik Rendet, más néven a Ferences Világi Rendet (OSF vagy FVR).

A Ferences Világi Rend, amelynek én is tagja vagyok, olyan emberek közössége, akik hasonló szemlélettel néznek a világra, bár különböző munkaköröket, töltenek be, a társadalom különböző részein vannak jelen. Mégis a maguk saját életében igyekeznek megvalósítani azt az eszményt, amit Szent Ferenc életén keresztül megértenek. A világban igyekeznek mindenkit közelebb vinni Istenhez, viselkedésük meggyőző erejével igyekeznek tanúságot tenni Jézusról.

A ferenceség több mint 800 éves történetében egyértelműen kikristályosodott, hogy Szent Ferenc követői milyen alapelemekre kell építsék lelkeségüket. A ferences közösség számára az alapító nem írt elő különleges tevékenységet vagy speciális életvitelt.

Az evangélium szerinti életre buzdít, s minden foglalatosság elé az *„imádság és áhitat szellemének”* fenntartását helyezi. Életünk központja ezért az Evangélium. Ebben szemléljük, és ehhez törekszünk igazítani életünket. Regulánk (életszabályunk) és egyéb szabályzataink adnak bátorítást és iránymutatást arra az élettervre, amely a mai világban az Evangélium megélésére irányul. Hogy ezt egész életünk programjává és feladatává telessük, fogadalommal kötelezzük el magunkat, melynek megtartásában segítségül hívjuk a Szentlélek kegyelmét, az Egyház szentségi szolgálatát, a Boldogságos Szűz Máriát, Szent Ferencet, valamint a testvéri közösség egységét. Ezek nélkül - a mai világban különösen - elképzelhetetlen ferences módon élni.

A ferences lelkeség másik fontos alappillére a fraternitás, vagyis a testvéri élet. Nélküle a ferences élet elképzelhetetlen. A ferences közösségek olyan testvérekből állnak, akik más-más alapról indultak, neveltetésük, tudásuk és műveltségük különböző, nem feltétlenül jó barátok (a szó mai értelmé-

ben), nem választották egymást, mégis Isten ajándékai egymás számára. Egy család tagjai, olyan családé, ahol az otthon légköre megtagadhatatlan. Egymást tisztelik, gondozzák és elfogadják, egymással szemben a kiengesztelődést és megbocsátást gyakorolják.

A ferences lelkeség következő fontos eleme a minoritás vagy kicsinylét, megmaradni egyszerűségben és béketűrésben. A ferences szegénység ennek fontos eleme. Az anyagi javakkal kapcsolatban regulánk azt ajánlja, hogy *„...anyagi igényeiket visszafogva, ragaszkodás nélkül használják az ideig való dolgokat, annak tudatában, hogy az Evangélium szerint csak kezelői a rájuk bízott javaknak Isten gyermekei javára”. Így igyekezzenek rendünk tagjai „megtisztítani szívüket minden birtoklási és uralkodási vágytól”³*

Lélekleben kell szegénynek lenni, és örömmel kell lemondanunk mások javára. Egyénileg is szolidaritást kell vállalnunk a valóban szegényekkel. A világi ferencesek Krisztust és Szent Ferencet követve, mások szükségleteire nyitottan éljük életünket. A jó gazda gondosságával kell figyelniünk a ránk bízott javakra, hogy pontosan tegyünk eleget a megbízásnak.

A világi ferencesek másként élik a szegénységet, mint a Ferences Család többi ágának tagjai. Mivel családi életet élnek, rendelkezniük kell az ehhez szükséges anyagiakkal. A világi ferencesek szegénysége „többletcsős” szegénység. A szegénységet a család életállapotától függően időről időre újra át kell gondolni. Mások az anyagi szükségleteik a különböző korosztályú gyermekeknél, ha pedig a gyermekeik már „kirepültek”, megint más viszonyok között élik azt az egyszerű életet, amelyre csak ők ketten tettek fogadalmat, és egész életükben szívükben őrzik.

Azért választottam írásomnak ezt a címet, mert fel szerettem volna hívni a figyelmet regulánk egy számunkra nagyon fontos pontjára: A Ferences Világi Rend tagjai „mint a tökéletes boldogság hírnökei, minden körülmények között azon fáradozzanak, hogy másoknak örömet és reménységet adjanak.”⁴

1. Másod közlés. Patrióta

2. A ferenceség és a ferences lelkeség. Ferences Rendtartomány Bp. 2008

3. A Ferences Világi Rend Regulája, Általános Konstitúciói, Országos Statútumai és Szerartáskönyve, 11

4. A Ferences Világi Rend Regulája, Általános Konstitúciói, Országos Statútumai és Szerartáskönyve, 19

5. Várnai Jakab OFM: Kézikönyv a Ferences Világi Rend életéhez. Agapé 1992.

folytatás az előző oldalról

A Ferences Világi Rend arra kötelezte el magát — közösségileg és tagjaiban egyenként —, hogy az evangélium örömeinek és reményének hírnöke legyen e világ valóságai közepe. A világi ferencesek azért hírnökök, mert szavaikkal, tetteikkel, vagyis egész életükkel magukkal viszik a társadalom minden zugába az evangéliumi örömet és reményt. Így hírnökei annak az öröme, hogy van Mennyei Atyánk. Olyan Atyánk, aki soha nem hagy árván minket. Olyan Atyánk, aki megmentésünkre elküldte hozzánk Szent Fiát. Hírnökei annak az öröme, hogy Jézus Krisztusban testvérünk és barátunk van, aki üdvösségünkért feláldozta önmagát. Hírnökei annak az öröme, hogy a Szentlélek templomai vagyunk, annak templomai, aki szüntelenül eláraszt minket élető erejével és megszámlálhatatlan ajándékaival. És hírnökei annak a reménynek, hogy el fogunk jutni Isten országába, ha megvalósítjuk életünkben a szeretet parancsát, hiszen Jézus Krisztus halálával és feltámadásával a halál már nem rémisztő végzet, hanem „nővérünk”, akin keresztül Istenhez jutunk haza.

„Ferenc ma is küldi testvéreit és nővéreit a mindennapok útjára, hogy éljék és hirdessék az Evangéliumot, mint minden embernek szóló örömhírt. A testvéri közösségek öröme Krisztusból fakad és Krisztushoz vezet. Öröm részt venni Krisztus megváltó tetteiben és küzdelmében az ember teljes felszabadításáért. Öröm odamenni azokhoz, akik éheznek és szomjaznak a gyöngédséget, barátságot és igazságosságot. Hiszen ők térítene meg minket a szeretetre, vezetnek ki önmagunkból, hogy szeretetünk ingyenes legyen. Isten részt ad örömeiből: a teremő szeretetből.

Az evangéliumi öröm testvéri cselekedet. Hiszen meghívás a reményre és az életre. Testvéremnek, férjemnek, feleségemnek, gyermekeimnek, szomszédomnak, munkatársamnak szüksége van az én örömömre, hogy élhessen, ahogy nekem is az övékre.”⁵ Ha szeretnéd jobban megismerni a ferences lelkiséget, esetleg elköteleződni ennek az életformának városunkban, a Kapucinus templomban a szentmiséken megtalálhatasz minket. Szeretettel várunk.

*Magó Ottó FVR,
Állandó diakónus*

Szentségimádás

Minden hétköznapon a szentmise előtt fél órával szentségimádás és gyóntatás.

Vesperás

Szerdánként az esti szentmise előtt, 17:30-kor zsolozsmát imádkozunk.

Rózsafüzér

Szerdán és vasárnap 17 órakor, szombaton 17:30 órakor, május és október hónapban minden nap a szentmise, illetve a vesperás előtt fél órával rózsafüzért imádkozunk.

Könyvajánló

Kindelmann Győző - Szent Miklós legendája; A Mikulás igaz története A gyermekek világszerte nagy izgalommal várják a Mikulás érkezését minden decemberben. A piros kabátos, fehér szakállú, szánon érkező öreg személyéhez kötődő szokások ugyan országonként változnak, de van egy közös jellemzőjük: az ajándékozás kicsiket és nagyokat megérintő öröme. A Mikulás nem kitalált személy, valóban élt. Alakját a kis-ázsiai Myra városának 4. századi püspöke, Szent Miklós ihlette. Ez a szép kivitellű, színes képeskönyv a róla szóló legendákat dolgozza fel gyermekek számára. A történeteket olvasva élénk tárrul a titkon ajándékot osztó, kicsinyeket védelmező, embereket és városokat megmentő püspök életútja, akiről talán sokan nem tudják, hogy ő az IGAZI MIKULÁS. A kötetet Sinkó Veron – a középkori kódexek világát idéző – művészi illusztrációi díszítik.

Miserend

Agostyán

Vasárnap: 11:30; Szerda: 17:00

Baj

Vasárnap: 10:00; Csütörtök: 18:00; Péntek: 7:00

Tata-Kapucinus

Vasárnap: 7:30, 8:45, 18:00,
Hétfő: 18:00; Kedd: 7:30; Szerda: 18:00, (vesperás 17:30);
Csütörtök: 7:30; Péntek: 18:00; Szombat: 7:30, 18:00

Vértestolna

Vasárnap: 11:30; Kedd: 17:00

Pio atya kegytárgybolt

Nyitva tartás:

Hétfő-kedd: szünnap

Szerda-péntek: 9-15

Szombat: 9-12 * Vasárnap: 9-11

TEMETKEZÉS
1933 óta

Tata, Stranszky u. 15.
PENNY mögötti üzletsor

34 / 487 - 847
Info@libitina.hu

LIBITINA Kft.

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2018. december 9. • Kérjük kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kézirateokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, baji, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2018. 10. 28. - XXVIII. évf. 5. sz. • Megjelenik évente hatszor.

Felölös kiadó: Kovács Csaba Albert plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019

Honlapcím: www.tataikapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Baji búcsú

Balázs atya újmési egyházközségeinkben

Október a Szűzanya hónapja

Albert atya ezüstmiséi egyházközségeinkben

Baji ministránsok a Balatonon

Terményáldás Bajon

Cenakulum